UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2011 *

Asiassa C-327/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksa) on esittänyt 1.7.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 14.8.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Mensch und Natur AG

vastaan

Freistaat Bayern,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit E. Juhász (esittelevä tuomari), G. Arestis, J. Malenovský ja T. von Danwitz,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: N. Jääskinen,
kirjaaja: hallintovirkamies B. Fülöp,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.9.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Mensch und Natur AG, edustajanaan Rechtsanwalt H. Schmidt,

– Kreikan hallitus, asiamiehinään E. Leftheriotou ja A. Vasilopoulou,

– Puolan hallitus, asiamiehenään M. Dowgielewicz,

– Ruotsin hallitus, asiamiehinään A. Falk, A. Engman ja S. Johannesson,

– Euroopan komissio, asiamiehinään L. Pignataro-Nolin ja T. Scharf,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.11.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee EY 249 artiklan neljännen kohdan, uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27.1.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 (EYVL L 43, s. 1) ja valmisteen ”Stevia rebaudiana Bertoni: kasvit ja kuivatut lehdet” markkinoille saattamisen kieltämisestä uuselintarvikkeena tai elintarvikkeiden uutena ainesosana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti 22.2.2000 tehdyn komission päätöksen 2000/196/EY (EYVL L 61, s. 14) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Mensch und Natur AG (jäljempänä Mensch und Natur) ja Freistaat Bayern (Baijerin osavaltio) ja joka koskee kieltoa saattaa kyseisen yhtiön myymiä tiettyjä tuotteita markkinoille Saksassa siitä syystä, että näiden tuotteiden koostumukseen sisältyi Stevia rebaudiana Bertoniaa (jäljempänä stevia).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Asetus N:o 258/97

3 Asetuksen N:o 258/97 ensimmäisen ja toisen perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”(1) uuselintarvikkeita ja elintarvikkeiden uusia ainesosia koskevan kansallisen lainsäädännön väliset erot saattavat olla esteenä elintarvikkeiden vapaalle liikkuvuudelle; nämä erot saattavat muodostua edellytyksiksi vilpilliselle kilpailulle ja siten suoranaisesti haitata sisämarkkinoiden toimintaa,

(2) kansanterveyden suojelemiseksi on tarpeen varmistaa, että uuselintarvikkeille ja elintarvikkeiden uusille ainesosille suoritetaan yhteisön menettelyjen mukainen yhtenäinen vaarattomuuden arviointi ennen niiden saattamista markkinoille Euroopan yhteisössä – –”

4 Asetuksen N:o 258/97 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tällä asetuksella säädetään uuselintarvikkeiden tai elintarvikkeiden uusien ainesosien markkinoille saattamista koskevat säännökset.

2. Tätä asetusta sovelletaan saatettaessa markkinoille elintarvikkeita tai elintarvikkeiden ainesosia, joiden käyttö ihmisravintona on ollut Euroopan unionissa tähän saakka hyvin vähäistä ja jotka kuuluvat seuraaviin ryhmiin:

– –

e) elintarvikkeet tai elintarvikkeiden ainesosat, jotka koostuvat tai ovat peräisin kasveista, ja elintarvikkeiden ainesosat, jotka ovat peräisin eläimistä, lukuun ottamatta elintarvikkeita ja ainesosia, jotka on saatu perinteisillä lisäämismenetelmillä ja joiden edeltäjät ovat olleet turvallisia käyttää elintarvikkeina;

– –

3. Tarvittaessa voidaan 13 artiklassa tarkoitettua menettelytapaa noudattaen päättää, kuuluuko elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan laji tämän artiklan 2 kohdan soveltamisalaan.”

5 Saman asetuksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa tarkoitetut elintarvikkeet tai elintarvikkeiden ainesosat

– eivät saa aiheuttaa vaaraa kuluttajalle,

– eivät saa harhauttaa kuluttajaa,

– eivät saa siinä määrin erota niistä elintarvikkeista ja elintarvikkeiden ainesosista, jotka niillä on tarkoitus korvata, että niiden tavanomainen käyttö aiheuttaisi ravitsemuksellista haittaa kuluttajalle.

2. Tässä asetuksessa tarkoitettujen elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien saattamisessa markkinoille sovelletaan 4, 6, 7 ja 8 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen tämän artiklan 1 kohdassa määriteltyjä arviointiperusteita ja muita näissä artikloissa mainittuja asiaa koskevia tekijöitä.

_ _”

6 Asetuksen N:o 258/97 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Euroopan yhteisössä markkinoille saattamisesta vastaavan henkilön, jäljempänä ’hakija’, on tehtävä hakemus sille jäsenvaltiolle, jossa tuote saatetaan markkinoille ensimmäistä kertaa. Hänen on toimitettava samalla jäljennös hakemuksesta komissiolle.

2. Tehdään 6 artiklassa säädetty ensiarviointi.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn päätyttyä ilmoitettava viipymättä hakijalle:

– että tämä voi saattaa markkinoille elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan, kun 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua täydentävää arviointia ei vaadita eikä 6 artiklan 4 kohdan mukaista perusteltua muistutusta ole esitetty,

tai

– kun 7 artiklan mukainen lupapäätös on tarpeen.

3. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle niiden elintarvikearviointeja tekevien elinten nimet ja osoitteet, jotka ovat toimivaltaisia kyseisen jäsenvaltion alueella laatimaan 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ensiarviointeja.

4. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa komissio julkaisee suosituksia tieteellisistä näkökohdista, jotka koskevat

– hakemuksen tueksi toimitettavia tietoja ja niiden esittämistapaa; sekä

– 6 artiklassa tarkoitettujen ensiarviointien laatimista.

– –”

7 Puheena olevan asetuksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen on sisällettävä tarvittavat tiedot, mukaan lukien jäljennös suoritetuista tutkimuksista ja mahdollinen muu aineisto sen toteamiseksi, että elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa on 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, sekä aiheellinen ehdotus elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan esillepanosta ja merkinnöistä 8 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Lisäksi hakemukseen on liitettävä tiivistelmä asiaa koskevista asiakirjoista.

2. Saatuaan hakemuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on huolehdittava ensiarvioinnin suorittamisesta. Tätä varten sen on ilmoitettava komissiolle sen toimivaltaisen elintarvikkeiden arviointielimen nimi, jonka tehtävänä on laatia kertomus ensiarvioinnista, tai pyydettävä komissiota toteuttamaan toimenpiteet jonkin toisen jäsenvaltion kanssa, jotta jokin 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista elintarvikkeiden arviointielimistä laatisi tämän kertomuksen.

Komissio toimittaa viipymättä kaikille jäsenvaltioille jäljennöksen hakijan toimittamista asiakirjoista, laaditusta tiivistelmästä sekä ensiarvioinnin suorittavan toimivaltaisen elimen nimen.

3. Ensiarvioinnista on laadittava kertomus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävä hakemus vastaanotettiin, noudattaen 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja suosituksia, ja päätettävä, onko elintarvikkeelle tai elintarvikkeen ainesosalle suoritettava 7 artiklan mukainen täydentävä arviointi.

4. Kyseisen jäsenvaltion on toimitettava viipymättä toimivaltaisen elintarvikkeen arviointielimen kertomus komissiolle, joka toimittaa sen muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltio tai komissio voi kuudenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun komissio toimitti kertomuksen, esittää huomioita tai perustellun muistutuksen kyseessä olevan elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan saattamisesta markkinoille. Huomiot tai muistutukset voivat myös koskea elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan esillepanoa tai merkintöjä.

Huomiot ja muistutukset on osoitettava komissiolle, joka toimittaa ne jäsenvaltioille edellä mainitussa kuudenkymmenen päivän määräajassa.

Hakijan on jäsenvaltion pyynnöstä toimitettava jäljennös hakemusta koskevista tarvittavista tiedoista."

8 Saman asetuksen 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Kun 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaaditaan täydentävää arviointia tai kun 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti esitetään muistutus, luvasta päätetään 13 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Päätöksessä määritellään luvan laajuus sekä tarvittaessa:

– elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan käyttöehdot;

– elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan nimi ja ominaispiirteet;

– merkintöjä koskevat 8 artiklassa tarkoitetut erityiset vaatimukset.

3. Komissio ilmoittaa päätöksestä hakijalle viipymättä. Päätökset julkaistaan Euroopan yhteisöjen [virallisessa lehdessä].”

9 Asetuksen N:o 258/97 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kun tässä artiklassa määriteltyä menettelyä on noudatettava, komissiota avustaa päätöksellä 69/414/ETY perustettu pysyvä elintarvikekomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Puheenjohtaja saattaa asian komitean käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan [EY 205 artiklan 2 kohdassa] niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

_ _”

10 Asetus N:o 258/97 tuli sen 15 artiklan mukaisesti voimaan 90 päivänä sen jälkeen, kun se oli julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Päätös 2000/196

11 Päätöksen 2000/196 kolmannessa viittauskappaleessa mainitaan ”professori J. Geunsin (KUL:n kasvifysiologian laboratorio) Belgian toimivaltaisille viranomaisille 5 päivänä marraskuuta 1997 toimittama hakemus, joka koskee valmisteen [stevia]: kasvit ja kuivatut lehdet’ markkinoille saattamista uuselintarvikkeena tai elintarvikkeiden uutena ainesosana”.

12 Päätöksen 2000/196 perustelukappaleiden sanamuoto on seuraava:

”(1) Belgian toimivaltaisten viranomaisten laatimassa ensiarviointikertomuksessa pääteltiin, ettei tuotteelle pitäisi toimitettujen tietojen perusteella antaa markkinoille saattamista koskevaa lupaa.

(2) Hakija toimitti ensiarvion jälkeen komissiolle lisäaineistoa, jonka komissio toimitti edelleen jäsenvaltioille ja elintarvikealan tiedekomitealle.

(3) Täydentävä arvio suoritettiin asetuksen [N:o 258/97] 7 artiklan mukaisesti. Elintarvikealan tiedekomitea antoi 17 päivänä kesäkuuta 1999 lausunnon, jossa asiallisesti vahvistettiin ensiarviointikertomuksen päätelmät.

(4) ’[Stevia]: kasvit ja kuivatut lehdet’ ovat asetuksessa – – N:o 258/97 tarkoitettu uuselintarvike. Koska ei ole osoitettu, että kyseinen tuote täyttää asetuksen 3 artiklan 1 kohdan vaatimukset, sen saattaminen yhteisön markkinoille on kiellettävä.

(5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän elintarvikekomitean lausunnon mukaiset.”

13 Päätöksen 2000/196 1 ja 2 artiklan sanamuoto on seuraava:

”*1 artikla*

Kielletään valmisteen ’[stevia]: kasvit ja kuivatut lehdet’ saattaminen yhteisön markkinoille elintarvikkeena tai elintarvikkeiden ainesosana.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu professori J. Geunsille, KUL, Laboratory of Plant Physiology, Kardinal Mercierlaan 92, 3001 Heverlee, Belgia."

Kansallinen oikeus

14 Baijerin osavaltion laki elintarvikevalvonnasta (Bayerisches Lebensmittelüberwachungsgesetz) annettiin 11.11.1997, ja sen 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan viranomaiset voivat tehdä tehtäviensä suorittamiseksi yksittäistapauksia koskevia päätöksiä elintarvikelainsäädännön rikkomisten ehkäisemiseksi tai torjumiseksi.

15 Uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista annetun asetuksen (Neuartige Lebensmittel- und Lebensmittelzutaten-Verordnung) 3 §:n 1 momentissa säädetään, että markkinoille saattamisesta vastaavat eivät saa saattaa asetuksen N:o 258/97 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja elintarvikkeita tai elintarvikkeiden ainesosia markkinoille ilman kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisissa menettelyissä myönnettyä lupaa.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

16 Mensch und Natur valmistaa ja myy erilaisia teelaatuja. Tietyissä teelaaduissa käytetään makeutusaineena stevian lehdistä saatavia ainesosia.

17 Komissio totesi päätöksellään 2000/196, että steviaa ei voitu saattaa unionin markkinoille elintarvikkeena tai elintarvikkeiden ainesosana. Tämä päätös tehtiin professori Geunsin esittämästä hakemuksesta, ja se on osoitettu hänelle.

18 Landratsamt Bad Tölz-Wolfratshausen (Bad Tölz-Wolfratshausenin maakunnan hallintoviranomainen) kielsi Mensch und Naturille osoittamallaan ja 8.4.2003 tekemällään päätöksellä useiden teelaatujen myynnin hallinnollisen uhkasakon uhalla.

19 Kyseinen viranomainen totesi edellä mainitussa päätöksessään, että stevian käyttöä uuselintarvikkeena koskeva lupa oli evätty päätöksellä 2000/196, joka velvoitti kaikkia jäsenvaltioita kieltämään stevian myynnin. Samainen viranomainen korosti myös, ettei Mensch und Natur ollut osoittanut, että kyseessä olevia teelaatuja olisi saatettu Euroopan unionin markkinoille ihmisravinnoksi hyvin vähäistä määrää suuremmassa määrin jo ennen asetuksen N:o 258/97 voimaantuloa 15.5.1997.

20 Mensch und Natur nosti Landratsamt Bad Tölz-Wolfratshausen 8.4.2003 tekemästä päätöksestä kanteen Verwaltungsgericht Münchenissä (Münchenin hallintotuomioistuin) ja esitti, että sen edeltäjät olivat kehittäneet steviaa sisältäviä tuotteita jo 90-luvun alusta lähtien ja että näitä tuotteita oli saatettu unionin markkinoille erittäin suuria määriä postimyynnin ja luontaistuotekauppojen kautta jo ennen päivämäärää 15.5.1997. Lisäksi Mensch und Natur totesi, ettei päätös 2000/196 sitonut sitä mitenkään.

21 Verwaltungsgericht München hyväksyi tämän kanteen 13.5.2004 antamallaan tuomiolla.

22 Freistaat Bayern valitti tästä tuomiosta Bayerischer Verwaltungsgerichtshofiin (Baijerin osavaltion hallinnollinen muutoksenhakutuomioistuin).

23 Koska Bayerischer Verwaltungsgerichtshof katsoo tarvitsevansa selvennystä unionin oikeuden tulkinnasta voidakseen antaa ratkaisunsa, se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Estääkö EY 249 artiklan neljäs kohta sen, että sanamuodon mukaan yksinomaan tietylle asianomaiselle osoitettua komission päätöstä tulkitaan siten, että se velvoittaa myös muita yrityksiä, joita on päätöksen tarkoituksen ja päämäärän mukaisesti kohdeltava samalla tavoin?

2) Velvoittaako päätös [2000/196], jonka 1 artiklassa kielletään [stevian] saattaminen yhteisön markkinoille elintarvikkeena tai elintarvikkeiden ainesosana, myös [Mensch und Naturia], joka tällä hetkellä myy [sitä] yhteisön markkinoilla?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

24 Näillä kahdella kysymyksellä, joita on syytä tarkastella yhdessä, ennakkoratkaisukysymyksen esittänyt tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta täsmentämään, mitä oikeudellisia vaikutuksia on asetuksen N:o 258/97 7 artiklan perusteella tehdyllä komission päätöksellä, jolla evätään lupa saattaa unionin markkinoille tuotetta elintarvikkeena tai elintarvikkeen ainesosana.

25 EY 249 artiklan neljännen kohdan mukaan ”päätös velvoittaa kaikilta osiltaan niitä, joille se on osoitettu”. Tästä määräyksestä on tullut SEUT 288 artiklan neljäs kohta, jossa määrätään seuraavaa: ”Päätös on kaikilta osiltaan velvoittava. Jos siinä nimetään ne, joille se on osoitettu, se velvoittaa ainoastaan niitä.”

26 Asetuksella N:o 258/97 luodun menetelmän luonteen johdosta myöskään niiden henkilöiden piiriä, joille tämän asetuksen nojalla tehty päätös on osoitettu, ei voida tulkita laajentavasti.

27 Tämän suhteen on huomattava yhtäältä, että asetusta N:o 258/97 sovelletaan vain sen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin uuselintarvikkeisiin ja elintarvikkeiden uusiin ainesosiin. Kyse on uuselintarvikkeesta tai elintarvikkeen uudesta ainesosasta, kun näiden elintarvikkeiden tai elintarvikkeiden ainesosien käyttö ihmisravintona on ollut Euroopan unionissa hyvin vähäistä ennen mainitun asetuksen voimaantuloa.

28 Asetuksen N:o 258/97 1 artiklan 3 kohdassa säädetään ainoastaan mahdollisuudesta määrittää ”tarvittaessa”, kuuluuko elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan laji kyseisen asetuksen soveltamisalaan, sen 13 artiklassa säädetyssä komitologiamenettelyksi kutsutussa menettelyssä (ks. asia C-383/07, M-K Europa, tuomio 15.1.2009, Kok., s. I-115, 40 kohta). Elinkeinonharjoittajan velvollisuutena ei kuitenkaan ole aloittaa kyseisessä 13 artiklassa säädettyä menettelyä (em. asia M-K Europa, tuomion 43 kohta).

29 Toisaalta on mainittava, että komission päätös tuotteen markkinoille saattamista koskevan luvan epäämisestä perustuu ensisijaisesti henkilön esittämään kyseisen tuotteen markkinoille saattamista koskevaan hakemukseen ja tämän henkilön esittämiin tietoihin, kuten esimerkiksi asetuksen N:o 258/97 4 artiklan 1 kohdasta ja 6 artiklan 1 kohdasta ilmenee.

30 Päätöksen 2000/196 sanamuodosta ei ilmene varmasti, että komissio olisi tutkinut kysymyksen siitä, onko kyseistä tuotetta käytetty ihmisravintona Euroopan unionissa hyvin vähäistä määrää suuremmassa määrin ennen asetuksen N:o 258/97 voimaantuloa.

31 Sen sijaan jäsenvaltioiden, joita sitoo EY 10 artiklassa ja nyttemmin SEU 4 artiklan 3 kohdassa esitetty lojaalin yhteistyön velvoite, on noudatettava asetusta N:o 258/97 ja täten huolehdittava siitä, että asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla ”uutta” elintarviketta tai elintarvikkeen ainesosaa, joka siksi kuuluu asetuksen soveltamisalaan, ei saateta myytäväksi jäsenvaltioiden alueella ilman, että asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteaa asetuksen 4 artiklan mukaisesti, ettei lupaa tarvita, tai tarvittaessa ilman komission saman asetuksen 7 artiklan mukaisesti myöntämää lupaa.

32 Asetuksen N:o 258/97 7 artiklan 3 kohdan mukaan kyseisen artiklan nojalla tehdyt päätökset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

33 Jos jäsenvaltion viranomaisilla on tällaisessa tilanteessa hallussaan tietoja, joiden mukaan jäsenvaltion alueella myydään tuotteita, joiden ominaispiirteet vaikuttavat vastaavan sellaisen tuotteen ominaispiirteitä, joiden markkinoille saattamisen komissio on kieltänyt, jäsenvaltion viranomaisten on tarkistettava asetuksen N:o 258/97 säännösten perusteella, missä olosuhteissa myynti tapahtuu, ja estettävä tarvittaessa näiden tuotteiden myynti.

34 Mainittujen viranomaisten tehtävänä on ensinnäkin määrittää, onko kyseessä oleva tuote asetuksen N:o 258/97 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu uuselintarvike tai elintarvikkeen uusi ainesosa, antamalla asianomaiselle henkilölle mahdollisuus osoittaa, että kyseistä tuotetta on myyty hyvin vähäistä määrää suuremmissa määrin Euroopan unionissa ennen mainitun asetuksen voimaantuloa.

35 Jos tämän jälkeen todetaan, että esillä oleva tuote on uuselintarvike tai elintarvikkeen uusi ainesosa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta asetuksen N:o 258/97 säännöksiä tosiasiallisesti sovelletaan, ja näihin toimenpiteisiin voi kuulua asianomaiselle henkilölle osoitettu määräys esittää kyseisen asetuksen 4 artiklan mukainen hakemus, jotta hän voi jatkaa tämän tuotteen myyntiä.

36 Edellä esitetyillä perusteilla esitettyihin kysymyksiin on vastattava siten, että asetuksen N:o 258/97 7 artiklan perusteella tehty komission päätös, jolla kielletään saattamasta unionin markkinoille elintarviketta tai elintarvikkeen ainesosaa, ei velvoita muita henkilöitä kuin niitä, joille päätös on osoitettu. Sen sijaan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, onko kyseisen jäsenvaltion alueella myytävä tuote, jonka ominaispiirteet vaikuttavat vastaavan sen tuotteen ominaispiirteitä, josta komission edellä mainitussa päätöksessä oli kyse, kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu uuselintarvike tai elintarvikkeen uusi ainesosa, ja tarvittaessa velvoitettava asianomainen henkilö noudattamaan kyseisen asetuksen säännöksiä.

Oikeudenkäyntikulut

37 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27.1.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 7 artiklan perusteella tehty komission päätös, jolla kielletään saattamasta unionin markkinoille elintarviketta tai elintarvikkeen ainesosaa, ei velvoita muita henkilöitä kuin niitä, joille päätös on osoitettu. Sen sijaan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, onko kyseisen jäsenvaltion alueella myytävä tuote, jonka ominaispiirteet vaikuttavat vastaavan sen tuotteen ominaispiirteitä, josta komission edellä mainitussa päätöksessä oli kyse, kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu uuselintarvike tai elintarvikkeen uusi ainesosa, ja tarvittaessa velvoitettava asianomainen henkilö noudattamaan kyseisen asetuksen säännöksiä.

Allekirjoitukset